

Poz. 1269

USTAWA

z dnia 10 lipca 2015 r.

o administracji podatkowej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zadania i organizację administracji podatkowej, której celem jest realizacja dochodów z tytułu podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, a także zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych.

Art. 2. Administracja podatkowa posługuje się nazwą „Administracja Podatkowa”.

Art. 3. Do zadań administracji podatkowej należy:

- 1) realizacja dochodów z podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, w zakresie których właściwe są inne organy;
- 2) zapewnienie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji podatkowej, w tym podejmowanie działań o charakterze edukacyjnym, ukierunkowanych na podnoszenie świadomości podatkowej oraz dobrowolne wykonywanie obowiązków podatkowych;
- 3) zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych, w szczególności przez centrum obsługi oraz przez asystenta podatnika;
- 4) rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych oraz zapobieganie tym przestępstwom i wykroczeniom;
- 5) współpraca z organami administracji rządowej i samorządowej oraz z państwowymi i samorządowymi jednostkami organizacyjnymi w zakresie wynikającym z odrębnych przepisów;
- 6) współpraca z właściwymi organami i instytucjami innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi w sprawach dotyczących wymiaru i poboru podatków, a także wymiana informacji w zakresie i na zasadach wynikających z ratyfikowanych umów i porozumień międzynarodowych oraz z odrębnych przepisów;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 28 lutego 1992 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego, prawa o wykroczeniach i o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej.

7) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

Art. 4. W celu realizacji zadań administracji podatkowej minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze zarządzenia, cele, kierunki działania i rozwoju administracji podatkowej, mając na względzie rodzaje zadań przez nią wykonywanych.

Art. 5. 1. Organ administracji podatkowej może powierzyć prowadzenie, w jego imieniu, niektórych spraw należących do właściwości tego organu, jednostce samorządu terytorialnego lub związkowi takich jednostek, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią.

2. Powierzenie prowadzenia spraw następuje na podstawie porozumienia organu administracji podatkowej z jednostką samorządu terytorialnego lub związkiem takich jednostek.

3. Do porozumienia stosuje się odpowiednio art. 8 ust. 2b–5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.²⁾).

4. Porozumienie może stanowić, że powierzenie prowadzenia spraw następuje bez przekazania środków finansowych na ich realizację.

Art. 6. Świętem pracowników administracji podatkowej jest dzień 31 lipca – Dzień Skarbowości.

Rozdział 2

Organizacja administracji podatkowej

Art. 7. Organami administracji podatkowej są:

- 1) minister właściwy do spraw finansów publicznych;
- 2) dyrektor izby skarbowej;
- 3) dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej;
- 4) naczelnik urzędu skarbowego.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych kieruje administracją podatkową przy pomocy Szefa Administracji Podatkowej – sekretarza albo podsekretarza stanu w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlegają dyrektorzy izb skarbowych, dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej oraz naczelnicy urzędów skarbowych.

3. Szef Administracji Podatkowej zapewnia sprawne i efektywne wykonywanie zadań administracji podatkowej, w szczególności w zakresie:

- 1) pragmatyk zawodowych;
- 2) polityki kadrowej i szkoleniowej;
- 3) kierunków kontroli wewnętrznej;
- 4) koordynowania wykonania budżetu państwa przez dyrektorów izb skarbowych oraz dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej;
- 5) współpracy z właściwymi organami innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi.

4. Szef Administracji Podatkowej może określać i upowszechniać standardy wykonywania zadań administracji podatkowej, w tym w zakresie obsługi i wsparcia podatnika.

Art. 9. 1. Do zadań dyrektora izby skarbowej należy:

- 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością naczelników urzędów skarbowych;
- 2) rozstrzyganie w drugiej instancji w sprawach należących w pierwszej instancji do naczelnika urzędu skarbowego lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej;
- 3) rozstrzyganie w pierwszej instancji w sprawach określonych w odrębnych przepisach;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i 1318, z 2014 r. poz. 379 i 1072 oraz z 2015 r. poz. 1045.

- 4) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w izbie skarbowej;
- 5) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego, w tym zapobiegającej nieprawidłowemu wypełnianiu obowiązków podatkowych;
- 6) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Dyrektor izby skarbowej wykonuje swoje zadania przy pomocy izby skarbowej.

Art. 10. 1. Do zadań dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej należy:

- 1) zapewnienie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji podatkowej, w tym jej przetwarzanie i udostępnianie;
- 2) prowadzenie spraw dotyczących interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego;
- 3) prowadzenie działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie przepisów prawa podatkowego;
- 4) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w Biurze Krajowej Informacji Podatkowej;
- 5) identyfikowanie obszarów zagrożeń mogących mieć wpływ na prawidłowość wykonywania obowiązków podatkowych;
- 6) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

2. Dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej wykonuje swoje zadania na obszarze całego kraju przy pomocy Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

Art. 11. 1. Do zadań naczelnika urzędu skarbowego należy:

- 1) ustalanie, określanie i pobór podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, których ustalanie, określanie i pobór należy do innych organów;
- 2) pobór należności stanowiących dochód budżetu państwa, ustalanych lub określanych przez inne organy, w przypadkach wskazanych w odrębnych przepisach;
- 3) zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych, w tym przez centrum obsługi oraz przez asystenta podatnika;
- 4) ewidencja podatników i płatników;
- 5) wykonywanie kontroli podatkowej oraz czynności sprawdzających;
- 6) wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych;
- 7) prowadzenie postępowań karnych skarbowych w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, w zakresie określonym w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.³⁾), oraz postępowań karnych w sprawach o przestępstwa określone w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁴⁾);
- 8) wykonywanie kar i środków karnych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.⁵⁾) oraz w ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy;
- 9) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328 oraz z 2015 r. poz. 396.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045 i 1166.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 431 i 541.

2. Naczelnik urzędu skarbowego dysponuje środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunkach bankowych obsługującego go urzędu.

3. Kontrole podatkowe przeprowadza się na podstawie analizy ryzyka rozumianego jako prawdopodobieństwo wystąpienia naruszenia przepisów prawa. Kontrole podatkowe mogą być również przeprowadzane niezależnie od rezultatów analizy ryzyka, o ile mają one charakter losowy.

4. Naczelnik urzędu skarbowego wykonuje swoje zadania przy pomocy urzędu skarbowego.

Art. 12. 1. W sprawach organizacyjno-finansowych izba skarbowa wraz z podległymi urzędami skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby skarbowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, określa organizację izby skarbowej, urzędu skarbowego i Biura Krajowej Informacji Podatkowej oraz nadaje im statuty, w których określa ich strukturę wewnętrzną oraz szczegółowe zadania.

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi w systemie teleinformatycznym listę naczelników urzędów skarbowych, zastępców naczelników urzędów skarbowych oraz osób wyznaczonych do realizacji zadań naczelnika urzędu skarbowego, o których mowa w art. 36 ust. 2, zawierającą imię i nazwisko, oznaczenie właściwego urzędu skarbowego, datę odpowiednio powołania lub przeniesienia na stanowisko albo wyznaczenia do realizacji zadań naczelnika urzędu skarbowego, datę odpowiednio odwołania lub przeniesienia ze stanowiska albo upływu terminu wyznaczenia do realizacji zadań naczelnika urzędu skarbowego, informacje o zawieszeniu stosunku pracy oraz datę wygaśnięcia stosunku pracy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia sądom prowadzącym księgi wieczyste dostęp do listy, o której mowa w ust. 1, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w celu automatycznej weryfikacji naczelników urzędów skarbowych, zastępców naczelników urzędów skarbowych oraz osób wyznaczonych do realizacji zadań naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 14. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, terytorialny zasięg działania oraz siedzibę dyrektorów izb skarbowych i naczelników urzędów skarbowych, a także siedzibę dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej, uwzględniając potrzebę właściwej organizacji wykonywania zadań.

2. Niektóre kategorie podatników i płatników o istotnym znaczeniu gospodarczym lub społecznym, w szczególności wykonujących określony rodzaj działalności gospodarczej lub osiągających określoną wysokość przychodu netto w rozumieniu przepisów o rachunkowości, mogą być obsługiwane przez innego niż właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego.

3. Niektóre zadania dyrektora izby skarbowej albo naczelnika urzędu skarbowego mogą być wykonywane przez innego niż odpowiednio właściwego miejscowo dyrektora izby skarbowej albo naczelnika urzędu skarbowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) kategorie podatników i płatników, o których mowa w ust. 2,
- 2) warunki zaliczania podatników i płatników, o których mowa w ust. 2, do odpowiedniej kategorii,
- 3) naczelników urzędów skarbowych właściwych do obsługi podatników i płatników, o których mowa w ust. 2, terytorialny zasięg ich działania i siedzibę,
- 4) tryb zawiadamiania przez podatników i płatników, o których mowa w ust. 2, o zmianie właściwości naczelnika urzędu skarbowego oraz wzór zawiadomienia

– mając na względzie gospodarcze lub społeczne potrzeby podatników i płatników obsługiwanych przez administrację podatkową.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego do wykonywania niektórych zadań należących odpowiednio do innego dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego, określając te zadania oraz terytorialny zasięg ich działania, mając na względzie sprawne i efektywne wykonywanie zadań.

6. Terytorialny zasięg działania określony zgodnie z ust. 4 i 5 może obejmować terytorialny zasięg działania odpowiednio innego dyrektora izby skarbowej lub naczelnika urzędu skarbowego.

7. Zadania, o których mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie poboru podatków i należności mogą być wykonywane przy użyciu wspólnego rachunku bankowego urzędu obsługującego naczelnika urzędu skarbowego prowadzonego dla obsługi wszystkich naczelników urzędów skarbowych w odniesieniu do określonego rodzaju należności.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, naczelnika urzędu skarbowego do dysponowania środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku, o którym mowa w ust. 7, oraz określić rodzaj należności pieniężnych, które będą obsługiwane przy użyciu tego rachunku, mając na względzie przygotowanie techniczne i organizacyjne urzędu obsługującego tego naczelnika.

Art. 15. 1. Organy administracji podatkowej wykonują swoje zadania przy wykorzystaniu Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, prowadzonego w systemie teleinformatycznym, zwanego dalej „CRDP”.

2. Administratorem danych zawartych w CRDP jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. CRDP służy do:

- 1) gromadzenia oraz przetwarzania danych wynikających w szczególności z:
 - a) deklaracji składanych przez podatników, płatników i ich następców prawnych,
 - b) decyzji, postanowień oraz innych dokumentów związanych z obowiązkami wynikającymi z przepisów prawa podatkowego,
 - c) tytułów wykonawczych i innych dokumentów przekazanych naczelnikowi urzędu skarbowego w celu realizacji jego zadań;
- 2) przetwarzania danych zgromadzonych w Centralnym Rejestrze Podmiotów – Krajowej Ewidencji Podatników.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej, dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej, dyrektor urzędu kontroli skarbowej, naczelnik urzędu skarbowego oraz naczelnik urzędu celnego wprowadzają do CRDP dane zawarte w dokumentach, o których mowa w ust. 3 pkt 1.

Rozdział 3

Obsługa i wsparcie podatnika

Art. 16. Przez obsługę i wsparcie należy rozumieć działania polegające na udzielaniu pomocy w samodzielnym, prawidłowym i dobrowolnym wypełnianiu obowiązków podatkowych, realizowane w szczególności przez:

- 1) zapewnienie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji podatkowej oraz podejmowanie działań o charakterze informacyjnym i edukacyjnym;
- 2) centrum obsługi oraz przez asystenta podatnika.

Art. 17. 1. Zapewnienie jednolitej i powszechnie dostępnej informacji podatkowej następuje w szczególności przy wykorzystaniu Bazy Wiedzy Administracji Podatkowej.

2. W Bazie Wiedzy Administracji Podatkowej są zamieszczane w szczególności:

- 1) interpretacje ogólne oraz zanonimizowane interpretacje indywidualne przepisów prawa podatkowego;
- 2) zanonimizowane orzeczenia sądów i trybunałów, istotne w zakresie przepisów prawa podatkowego;
- 3) broszury informacyjne w sprawach podatków.

3. Administratorem Bazy Wiedzy Administracji Podatkowej jest dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

4. Dostęp do Bazy Wiedzy Administracji Podatkowej następuje za pośrednictwem portalu podatkowego.

Art. 18. 1. Obsługa i wsparcie w centrum obsługi polega na:

- 1) przyjmowaniu podań i deklaracji, wydawaniu zaświadczeń oraz udzielaniu wyjaśnień w zakresie przepisów prawa podatkowego, w tym także podmiotom, które zamierzają podjąć działalność gospodarczą;
- 2) przyjmowaniu podań, deklaracji i zgłoszeń określonych w odrębnych przepisach;
- 3) zapewnieniu stanowiska komputerowego z dostępem do portalu podatkowego;
- 4) informowaniu o danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji.

2. Zadania polegające na przyjmowaniu podań, deklaracji i zgłoszeń, wydawaniu zaświadczeń oraz udzielaniu wyjaśnień w zakresie przepisów prawa podatkowego są wykonywane w każdym centrum obsługi, niezależnie od terytorialnego zasięgu działania naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 19. 1. Obsługa i wsparcie realizowane przez asystenta podatnika polega na:

- 1) nawiązywaniu kontaktu z podatnikiem z wykorzystaniem dostępnych środków komunikacji;
- 2) udzielaniu informacji w zakresie sposobu wypełniania zeznań i deklaracji podatkowych;
- 3) udzielaniu pomocy w indywidualnych sprawach podatnika, w tym dotyczących rodzaju oraz formy opodatkowania, informowaniu o terminach wynikających z przepisów prawa podatkowego oraz zasadach korzystania z ulg w spłacie zobowiązań podatkowych;
- 4) udzielaniu ogólnych informacji o rodzajach spraw załatwianych przez inne organy podatkowe i Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

2. Asystent podatnika jest wyznaczany mikroprzedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.⁶⁾) rozpoczynającemu prowadzenie działalności gospodarczej na okres nie dłuższy niż 18 miesięcy, licząc od dnia wydania podatnikowi potwierdzenia nadania numeru identyfikacji podatkowej.

3. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatników lub interesem publicznym może zostać określona inna kategoria podatników, którym wyznacza się asystenta podatnika.

4. Naczelnik urzędu skarbowego właściwy w sprawach podatku dochodowego, na wniosek podatnika, o którym mowa w ust. 2 i 3, wyznacza asystenta podatnika w terminie 3 dni roboczych od dnia otrzymania tego wniosku.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, kategorię podatników, o której mowa w ust. 3, oraz okres, na jaki może zostać wyznaczony asystent podatnika, mając na względzie zapewnienie prawidłowej obsługi i wsparcia podatnika.

Art. 20. Obsługa i wsparcie, o których mowa w art. 18 i art. 19, nie obejmuje:

- 1) sporządzania pism i opinii;
- 2) prowadzenia ksiąg rachunkowych, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych;
- 3) sporządzania zeznań i deklaracji podatkowych;
- 4) reprezentowania podatnika w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych.

Rozdział 4

Pracownicy administracji podatkowej

Art. 21. W sprawach z zakresu prawa pracy izba skarbowa wraz z podległymi urzędami skarbowymi stanowi jednostkę organizacyjną, której kierownikiem jest dyrektor izby skarbowej.

Art. 22. 1. Pracownicy izby skarbowej realizujący w urzędach skarbowych zadania w zakresie określonym w art. 11 ust. 1 podlegają naczelnikowi tego urzędu.

2. Dyrektor izby skarbowej nie może wydawać poleceń pracownikom tej izby w indywidualnych sprawach w zakresie realizowanych zadań określonych w art. 11 ust. 1.

3. W sprawach z zakresu prawa pracy, w odniesieniu do pracowników izby skarbowej wykonujących zadania określone w art. 11 ust. 1, jest wymagane uzyskanie stanowiska naczelnika urzędu skarbowego, któremu podlega ten pracownik, w przypadku:

- 1) zmiany warunków pracy i płacy;
- 2) rozwiązania stosunku pracy;
- 3) przeniesienia do innego urzędu w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, z późn. zm.⁷⁾) oraz do Najwyższej Izby Kontroli w rozumieniu ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2015 r. poz. 1096).

4. Stanowisko naczelnika urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 3, jest wiążące dla pracodawcy.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197 i 1268.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 211 i 1220.

Art. 23. 1. W sprawach związanych ze stosunkiem pracy właściwy jest:

- 1) Szef Administracji Podatkowej, działający w imieniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dla dyrektora izby skarbowej i dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej;
- 2) dyrektor izby skarbowej dla zastępcy dyrektora izby skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego oraz jego zastępcy;
- 3) dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej dla zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

2. Oceny okresowej, o której mowa w art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, w przypadku zastępcy naczelnika urzędu skarbowego dokonuje naczelnik urzędu skarbowego.

3. Sprawy dyscyplinarne osób zajmujących stanowiska dyrektora izby skarbowej i dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej rozpatruje w pierwszej instancji komisja dyscyplinarna powołana przez Szefa Administracji Podatkowej spośród członków korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych osób zajmujących stanowiska dyrektora izby skarbowej i dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej powołuje Szef Administracji Podatkowej spośród podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych członków korpusu służby cywilnej.

Art. 24. W odniesieniu do dyrektora izby skarbowej i dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej, jako pracowników zarządzających w imieniu pracodawcy zakładem pracy, nie ewidencjonuje się godzin pracy.

Art. 25. 1. Pracownicy izby skarbowej, wykonując czynności służbowe, posługują się legitymacją służbową.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika izby skarbowej, mając na względzie potrzebę zapewnienia możliwości identyfikacji tego pracownika wykonującego czynności służbowe.

Art. 26. 1. Pracownikowi przeprowadzającemu kontrolę podatkową, jako podstawowe zadanie o charakterze ciągłym, przysługuje dodatek kontrolerski do wynagrodzenia w wysokości do 50% wynagrodzenia zasadniczego.

2. Kierownikowi komórki kontroli podatkowej, który dokonuje osobiście czynności kontrolnych, czynności przygotowawczych do kontroli, opracowuje dokumentację prowadzonych kontroli lub dokonuje weryfikacji dokumentacji przeprowadzonych kontroli w zakresie jej zgodności z prawem, przysługuje dodatek kontrolerski w wysokości do 20% wynagrodzenia zasadniczego.

3. Kierownikowi komórki kontroli podatkowej przysługuje dodatek kontrolerski, jeżeli dokonuje czynności, o których mowa w ust. 2, w wymiarze co najmniej 20% czasu pracy.

4. Dodatek kontrolerski jest przyznawany według stawek określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 14, na okres roku kalendarzowego.

5. Wysokość stawki dodatku kontrolerskiego jest uzależniona od wyników oceny, o której mowa w ust. 7 albo 8.

6. Pracownikowi, który nabywa uprawnienie do dodatku kontrolerskiego po raz pierwszy, dodatek kontrolerski jest przyznawany według najniższej stawki wynikającej z przepisów wydanych na podstawie ust. 14.

7. Oceny pracownika, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się, biorąc pod uwagę:

- 1) znajomość procedury i poprawność zastosowania przepisów prawa podatkowego w ustaleniach kontroli podatkowej;
- 2) stopień trudności i złożoności kontroli podatkowej;
- 3) kwalifikacje i doświadczenie w przeprowadzaniu kontroli podatkowej;
- 4) umiejętność rozwiązywania problemów i inicjatywę.

8. Oceny kierownika komórki kontroli podatkowej dokonuje się biorąc pod uwagę stopień realizacji zadań komórki kontroli podatkowej i wyznaczonych celów.

9. Ocena, o której mowa w ust. 7 i 8, jest dokonywana kwartalnie, według skali: bardzo dobra, dobra, zadowalająca i niezadowalająca.

10. Wysokość stawki dodatku kontrolerskiego może być zmieniona, jeżeli pracownik w ocenianym okresie uzyskał ocenę, o której mowa w ust. 7 albo 8, bardzo dobrą albo niezadowalającą.

11. Wysokość stawki dodatku kontrolerskiego może być zmieniona również jeżeli pracownik w ocenianym okresie był nieobecny w pracy dłużej niż miesiąc, z innych przyczyn niż urlop wypoczynkowy.

12. Pracownik traci uprawnienie do dodatku kontrolerskiego, jeżeli:

- 1) przestanie spełniać warunki określone w ust. 1 albo ust. 2 i 3;
- 2) jego nieobecność w pracy przekracza 3 miesiące.

13. Utrata dodatku albo zmiana jego stawki następuje z końcem miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiło zdarzenie, o którym mowa w ust. 10, 11 lub 12.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki dodatku kontrolerskiego, tryb przyznawania, wypłaty, zmiany oraz utraty dodatku kontrolerskiego, a także sposób i tryb dokonywania oceny, o której mowa w ust. 7 i 8, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności kontroli podatkowej przez zapewnienie motywacji pracowników do jej sprawnego wykonywania oraz rzetelność dokonywania oceny.

Art. 27. 1. Pracownicy izby skarbowej oraz Biura Krajowej Informacji Podatkowej będący członkami korpusu służby cywilnej są obowiązani corocznie, w terminie do dnia 31 marca, składać oświadczenia o swoim stanie majątkowym.

2. Oświadczenie składa się kierownikowi jednostki organizacyjnej, w której osoba jest zatrudniona, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Do dokonywania analizy oświadczeń składanych przez pracowników izb skarbowych i pracowników Biura Krajowej Informacji Podatkowej uprawnieni są kierownicy tych jednostek oraz właściwa komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, realizująca zadania w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym.

4. Dyrektor izby skarbowej, dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej i ich zastępcy oraz naczelnik urzędu skarbowego i jego zastępca oświadczenia o stanie majątkowym składają Szefowi Administracji Podatkowej.

5. Do dokonywania analizy oświadczeń osób, o których mowa w ust. 4, jest uprawniona właściwa komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, realizująca zadania w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym.

6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do oświadczeń majątkowych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 216, poz. 1584, z późn. zm.⁸⁾).

Art. 28. 1. W przypadku pracowników izby skarbowej oraz Biura Krajowej Informacji Podatkowej przepis art. 79 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej stosuje się również do osób prowadzących wspólne gospodarstwo domowe.

2. Pisemną informację o zaistnieniu przesłanek określonych w art. 79 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej oraz w ust. 1 pracownicy są obowiązani złożyć kierownikowi jednostki organizacyjnej.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, powinna zawierać w szczególności imię i nazwisko składającego informację, imię i nazwisko pracownika będącego jego małżonkiem, osobą pozostającą z nim w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie, powinowactwa pierwszego stopnia, przysposobienia, opieki lub kurateli albo osobą prowadzącą z nim wspólne gospodarstwo domowe.

4. Informację, o której mowa w ust. 2, należy złożyć bezzwłocznie po zaistnieniu przesłanek powstania obowiązku jej złożenia albo uzyskaniu wiedzy uzasadniającej jej złożenie.

5. Informację, o której mowa w ust. 2:

- 1) dyrektor izby skarbowej, dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej i ich zastępcy oraz naczelnik urzędu skarbowego składają Szefowi Administracji Podatkowej;
- 2) zastępca naczelnika urzędu skarbowego składa dyrektorowi izby skarbowej.

6. Przepisy ust. 2 i 5 stosuje się do osób, które mają zostać odpowiednio zatrudnione lub powołane na stanowiska w administracji podatkowej.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji, o której mowa w ust. 2, wraz z objaśnieniami, uwzględniając zakres danych objętych informacją.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 223, poz. 1458, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

Rozdział 5

Nabór na niektóre stanowiska urzędnicze w administracji podatkowej

Art. 29. 1. Stanowiska dyrektora izby skarbowej i dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej oraz ich zastępców może zajmować osoba, która:

- 1) ma obywatelstwo polskie;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) nie była karana zakazem zajmowania stanowisk kierowniczych w urzędach organów władzy publicznej lub pełnienia funkcji związanych z dysponowaniem środkami publicznymi;
- 5) posiada kwalifikacje drugiego stopnia w zakresie prawa, administracji, ekonomii, zarządzania lub w innym zakresie uzupełnione studiami podyplomowymi w zakresie prawa, ekonomii lub zarządzania;
- 6) ma co najmniej pięcioletni staż pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w urzędach mu podległych lub przez niego nadzorowanych, w tym co najmniej trzyletni staż pracy na stanowisku kierowniczym;
- 7) ma nieposzlakowaną opinię;
- 8) ma wiedzę zawodową odpowiadającą zakresowi zadań wykonywanych na danym stanowisku;
- 9) posiada kompetencje kierownicze;
- 10) spełnia wymagania określone w opisie stanowiska pracy.

2. Stanowisko naczelnika urzędu skarbowego może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1–5 i 7–10 oraz ma co najmniej trzyletni staż pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w urzędach mu podległych lub przez niego nadzorowanych, w tym co najmniej dwuletni staż pracy na stanowisku kierowniczym.

3. Stanowisko zastępcy naczelnika urzędu skarbowego może zajmować osoba, która spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1–5 i 7–10 oraz ma co najmniej dwuletni staż pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w urzędach mu podległych lub przez niego nadzorowanych, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym.

Art. 30. 1. Kandydatów na stanowiska, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2, wyłania się w drodze otwartego i konkurencyjnego naboru, na który składa się:

- 1) test wiedzy;
- 2) ocena kompetencji kierowniczych;
- 3) rozmowa kwalifikacyjna.

2. Nabór przeprowadza się niezwłocznie po zaistnieniu okoliczności uzasadniających obsadzenie stanowiska.

3. Nabór przeprowadza zespół powołany przez Szefa Administracji Podatkowej, liczący co najmniej 5 członków korpusu służby cywilnej, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wydać zarządzenie w sprawach dotyczących organizacji naboru na stanowiska, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2.

Art. 31. 1. W wyniku naboru zespół wyłania nie więcej niż dwóch kandydatów, spełniających wymagania niezbędne oraz w największym stopniu spełniających wymagania požądane, których przedstawia odpowiednio:

- 1) Szefowi Administracji Podatkowej – w przypadku naboru na stanowisko dyrektora izby skarbowej, dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej lub naczelnika urzędu skarbowego;
- 2) dyrektorowi izby skarbowej – w przypadku naboru na stanowisko zastępcy dyrektora izby skarbowej;
- 3) dyrektorowi Biura Krajowej Informacji Podatkowej – w przypadku naboru na stanowisko zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

2. Kandydaci, o których mowa w ust. 1, podlegają sprawdzeniu w zakresie spełniania wymogu określonego w art. 29 ust. 1 pkt 7 przez właściwą komórkę organizacyjną urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 32. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Szefa Administracji Podatkowej, powołuje osobę wybraną spośród kandydatów wyłonionych w drodze naboru, odpowiednio na stanowisko dyrektora izby skarbowej, dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej albo naczelnika urzędu skarbowego.

2. Szef Administracji Podatkowej przenosi osobę będącą członkiem korpusu służby cywilnej albo zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, w przypadku powołania jej odpowiednio na stanowisko dyrektora izby skarbowej albo dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

3. Dyrektor izby skarbowej przenosi osobę będącą członkiem korpusu służby cywilnej albo zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, w przypadku powołania jej na stanowisko naczelnika urzędu skarbowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje odpowiednio ze stanowiska dyrektora izby skarbowej, dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej albo naczelnika urzędu skarbowego.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek dyrektora izby skarbowej albo dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej, powołuje osobę wybraną spośród kandydatów wyłonionych w drodze naboru, odpowiednio na stanowisko zastępcy dyrektora izby skarbowej albo zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

2. Dyrektor izby skarbowej albo dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej przenosi osobę będącą członkiem korpusu służby cywilnej albo zawiera umowę o pracę na czas nieokreślony z osobą niebędącą członkiem korpusu służby cywilnej, w przypadku powołania jej odpowiednio na stanowisko zastępcy dyrektora izby skarbowej albo zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych odwołuje odpowiednio ze stanowiska zastępcy dyrektora izby skarbowej albo zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

Art. 34. 1. Członek korpusu służby cywilnej, zatrudniony w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w jednostkach podległych temu ministrowi lub przez niego nadzorowanych, może zostać powołany na stanowisko zastępcy dyrektora izby skarbowej albo zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej bez przeprowadzania naboru, jeżeli spełnia wymagania na to stanowisko oraz posiada ostatnią pozytywną ocenę okresową na jednym z dwóch najwyższych poziomów przewidzianych w skali ocen, sporządzoną w okresie 24 miesięcy poprzedzających powołanie.

2. W przypadku powołania członka korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 33 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, w celu zapewnienia właściwej organizacji i funkcjonowania jednostki organizacyjnej minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek Szefa Administracji Podatkowej, może bez przeprowadzenia naboru powołać dyrektora izby skarbowej, zastępcę dyrektora izby skarbowej albo naczelnika urzędu skarbowego, za ich zgodą, na takie samo stanowisko w innej izbie skarbowej albo w innym urzędzie skarbowym.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) Szef Administracji Podatkowej przenosi członka korpusu służby cywilnej na stanowisko dyrektora izby skarbowej;
- 2) dyrektor izby skarbowej przenosi członka korpusu służby cywilnej odpowiednio na stanowisko zastępcy dyrektora izby skarbowej albo naczelnika urzędu skarbowego.

3. Powołanie, o którym mowa w ust. 1, jest równoznaczne z odwołaniem ze stanowiska, które osoba powołana zajmowała w innej jednostce organizacyjnej przed powołaniem.

Art. 36. 1. Do czasu powołania na stanowisko dyrektora izby skarbowej lub dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej, Szef Administracji Podatkowej wyznacza osobę zajmującą stanowisko zastępcy dyrektora odpowiednio w izbie skarbowej lub w Biurze Krajowej Informacji Podatkowej, do realizacji zadań odpowiednio dyrektora izby skarbowej lub dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej. Wyznaczenie osoby może nastąpić na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością jednokrotnego przedłużenia tego okresu o nie więcej niż 6 miesięcy.

2. Do czasu powołania na stanowisko naczelnika urzędu skarbowego, Szef Administracji Podatkowej wyznacza do realizacji zadań naczelnika urzędu skarbowego osobę zajmującą stanowisko zastępcy naczelnika urzędu skarbowego. W przypadku braku stanowiska zastępcy naczelnika urzędu skarbowego, Szef Administracji Podatkowej wyznacza do realizacji zadań naczelnika urzędu skarbowego osobę będącą członkiem korpusu służby cywilnej, która ma co najmniej

trzyletni staż pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo w urzędach mu podległych lub przez niego nadzorowanych, w tym co najmniej roczny staż pracy na stanowisku kierowniczym. Przepis ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

3. Wyznaczenie osób do realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, nie oznacza zmiany zajmowanego przez te osoby stanowiska.

Art. 37. 1. W przypadku gdy dwa kolejne nabory, przeprowadzone z uwzględnieniem terminów, o których mowa w art. 36 ust. 1, nie wyłonią żadnego kandydata, minister właściwy do spraw finansów publicznych może bez przeprowadzenia naboru powołać członka korpusu służby cywilnej na stanowisko dyrektora izby skarbowej, dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej oraz ich zastępców albo naczelnika urzędu skarbowego.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1:

- 1) Szef Administracji Podatkowej przenosi członka korpusu służby cywilnej odpowiednio na stanowisko dyrektora izby skarbowej albo dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej;
- 2) dyrektor izby skarbowej albo dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej przenosi członka korpusu służby cywilnej odpowiednio na stanowisko zastępcy dyrektora izby skarbowej, zastępcy dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej albo naczelnika urzędu skarbowego.

3. Członek korpusu służby cywilnej, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany spełniać wymagania na to stanowisko, określone w art. 29 ust. 1 i 2, oraz posiadać ostatnią pozytywną ocenę okresową na jednym z dwóch najwyższych poziomów przewidzianych w skali ocen, sporządzoną w okresie 24 miesięcy poprzedzających powołanie.

4. Weryfikacji wymagań, o których mowa w ust. 3, dokonuje Szef Administracji Podatkowej.

Art. 38. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale w sprawach dotyczących naboru na stanowiska, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2, przepisy art. 55, art. 56 ust. 6–9, art. 57 ust. 2 i art. 58 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku powołania osoby niebędącej członkiem korpusu służby cywilnej, stosuje się przepisy art. 35 ust. 7 i art. 60 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

3. Do przeniesienia członka korpusu służby cywilnej odwołanego ze stanowiska, o którym mowa w art. 29 ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 39. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) nieruchomości – rozumie się przez to również spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu;”;
- 2) w art. 5 w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) w odniesieniu do grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, stanowiących dochód budżetu państwa, z wyłączeniem grzywien nakładanych przez organy Inspekcji Transportu Drogowego – właściwy naczelnik urzędu skarbowego.”;
- 3) w art. 6:
 - a) po § 1a dodaje się § 1b–1d w brzmieniu:

„§ 1b. Przed podjęciem czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych wierzyciel może podejmować działania informacyjne wobec zobowiązanego zmierzające do dobrowolnego wykonania przez niego obowiązku.

§ 1c. Wierzyciel może odstąpić od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jeżeli nie upłynęło 12 miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2, wydanego w sprawie prowadzonej na wniosek tego wierzyciela, na podstawie tytułu wykonawczego obejmującego inne należności pieniężne zobowiązanego, chyba że ujawniony zostanie majątek lub źródło dochodu zobowiązanego przewyższające kwotę wydatków egzekucyjnych.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 87, 211, 218, 396, 539, 774 i 978.

§ 1d. W przypadku, o którym mowa w § 1c, wierzyciel przed wszczęciem postępowania w sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej wzywa zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanym majątku lub źródłach dochodu, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. W przypadku gdy w wyniku wezwania nie zostanie złożone oświadczenie lub w złożonym oświadczeniu nie zostanie wykazany majątek lub źródła dochodu zobowiązanego przewyższające kwotę wydatków egzekucyjnych, z którego możliwe jest prowadzenie egzekucji administracyjnej, za dzień odstąpienia przyjmuje się dzień doręczenia tego wezwania. Przepis art. 61 stosuje się odpowiednio.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) formy działań informacyjnych, o których mowa w § 1b, przypadki, w których mogą być te działania podejmowane, oraz sposób ich ewidencjonowania, mając na względzie zapewnienie efektywności tych działań;
- 2) elementy, jakie powinno zawierać wezwanie do złożenia oświadczenia oraz oświadczenie, o których mowa w § 1d, mając na względzie zapewnienie jednolitego i efektywnego działania wierzycieli;
- 3) tryb postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1, mając na względzie zapewnienie terminowości i prawidłowości przesyłania zobowiązanemu upomnienia, o którym mowa w art. 15 § 1, a także kierowania do organu egzekucyjnego wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych.”;

4) w art. 17 po § 1a dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Do zażaleń na postanowienia wydane w pierwszej instancji przez organy sprawujące nadzór w rozumieniu przepisów art. 23 stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia lub ogłoszenia postanowienia.”;

5) po art. 17a dodaje się art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17b. Właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego może upoważnić kierownika nieposiadającej osobowości prawnej jednostki organizacyjnej tej jednostki samorządu terytorialnego do wykonywania w jego imieniu praw i obowiązków wierzyciela. Na wniosek kierownika upoważnienie może być udzielone również pracownikowi tej jednostki.”;

6) w art. 19 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Organ egzekucyjny, o którym mowa w § 2, może upoważnić kierownika nieposiadającej osobowości prawnej jednostki organizacyjnej gminy do działania w jego imieniu jako organ egzekucyjny. Na wniosek kierownika upoważnienie może być udzielone również pracownikowi tej jednostki.”;

7) w art. 23:

a) uchyla się § 5,

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Organy sprawujące nadzór mogą, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, wstrzymać z urzędu, na czas określony, czynności egzekucyjne lub postępowanie egzekucyjne prowadzone przez nadzorowany organ.”;

c) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Na postanowienie o wstrzymaniu czynności egzekucyjnych lub wstrzymaniu postępowania egzekucyjnego służy zażalenie wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym.”;

8) w art. 27 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego i jego adresu, a także numeru identyfikacji podatkowej (NIP) lub numeru Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), jeżeli zobowiązany taki numer posiada;”;

9) w art. 29:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli:

- 1) obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej;
- 2) organ egzekucyjny uprawdopodobni, że nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne;
- 3) tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Na wniosek wierzyciela niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym, złożony w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, organ egzekucyjny wydaje postanowienie o nieprzystąpieniu do egzekucji lub przystępuje do egzekucji. Na postanowienie o nieprzystąpieniu do egzekucji wierzycielowi przysługuje zażalenie.”;

10) w art. 34 w § 5 uchyla się zdanie drugie;

11) w art. 36 po § 1b dodaje się § 1c i 1d w brzmieniu:

„§ 1c. Na żądanie organu egzekucyjnego lub centralnego biura łącznikowego banki są obowiązane do przekazywania informacji dotyczących zobowiązanego lub podmiotu, o którym mowa w art. 3 pkt 8 ustawy o wzajemnej pomocy, w zakresie:

- 1) posiadanych rachunków bankowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania rachunkami bankowymi, liczby tych rachunków lub pełnomocnictw, obrotów i stanów tych rachunków, z podaniem wpływów, obciążeń rachunków i ich tytułów oraz odpowiednio ich nadawców i odbiorców;
- 2) posiadanych rachunków pieniężnych, rachunków papierów wartościowych lub posiadanych pełnomocnictw do dysponowania takimi rachunkami, liczby tych rachunków, a także obrotów i stanów tych rachunków;
- 3) zawartych umów kredytowych lub umów pożyczki, z podaniem wysokości zobowiązań wynikających z tych kredytów lub pożyczek, celów, na jakie zostały udzielone, i sposobu zabezpieczenia ich spłaty, a także umów depozytowych i umów udostępniania skrytek sejfowych;
- 4) nabytych za pośrednictwem banków akcji Skarbu Państwa lub obligacji Skarbu Państwa, a także obrotu tymi papierami wartościowymi;
- 5) obrotu wydawanymi przez banki certyfikatami depozytowymi lub innymi papierami wartościowymi.

§ 1d. Przepis § 1c stosuje się odpowiednio do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz podmiotów prowadzących rachunki papierów wartościowych lub inne rachunki, na których zapisane są instrumenty finansowe, a także rachunki pieniężne.”;

12) w art. 54:

a) uchyla się § 3,

b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Skargę na czynności egzekucyjne, o której mowa w § 1, wnosi się w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia zobowiązanego o czynności egzekucyjnej, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

§ 5. W sprawie skarg, o których mowa w § 1 i 2, postanowienie wydaje organ egzekucyjny. Na postanowienie o oddaleniu skargi przysługuje zażalenie.”;

c) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. W przypadku uwzględnienia skargi na czynności egzekucyjne organ egzekucyjny uchyla zakwestionowaną czynność egzekucyjną lub usuwa stwierdzone wady czynności.”;

13) w art. 64b dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przez wydatki egzekucyjne rozumie się również koszty przekazania wyegzekwowanych kwot w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego.”;

14) w art. 64c:

a) po § 4c dodaje się § 4d w brzmieniu:

„§ 4d. Nie obciąża się kosztami egzekucyjnymi oraz kwotą, o której mowa w § 2, wierzyciela będącego naczelnikiem urzędu skarbowego albo dyrektorem izby celnej, jeżeli organem egzekucyjnym prowadzącym postępowanie był naczelnik urzędu skarbowego albo dyrektor izby celnej. Wydatki egzekucyjne poniesione przez organ egzekucyjny są pokrywane z budżetu państwa.”;

b) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:

„§ 6a. Organ egzekucyjny zawiadamia:

- 1) zobowiązanego o wysokości kosztów egzekucyjnych na wniosek złożony w terminie 6 miesięcy od dnia:
 - a) wyegzekwowania wykonania obowiązku, a w przypadku wyegzekwowania obowiązku w egzekucji z nieruchomości – od dnia, w którym postanowienie o przyznaniu własności nieruchomości stało się ostateczne,
 - b) w którym postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego stało się ostateczne;

- 2) wierzyciela o wysokości kosztów egzekucyjnych w terminie miesiąca od dnia doręczenia wierzycielowi ostatecznego postanowienia umarzającego postępowanie egzekucyjne, jeżeli koszty egzekucyjne obciążają wierzyciela.”,
- c) w § 7 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie kosztów egzekucyjnych na wniosek wierzyciela lub zobowiązanego, złożony w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o wysokości kosztów egzekucyjnych, o którym mowa w § 6a.”,
- d) uchyla się § 8;
- 15) w art. 66 w § 4 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) należności dochodzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez naczelnika urzędu skarbowego albo dyrektora izby celnej;”;
- 16) w art. 107 § 2b otrzymuje brzmienie:
„§ 2b. W sprawie skargi na naruszenie przepisów o przeprowadzaniu licytacji postanowienie wydaje organ egzekucyjny. Na postanowienie organu egzekucyjnego oddalające skargę służy zażalenie.”;
- 17) po art. 107d dodaje się art. 107e w brzmieniu:
„Art. 107e. § 1. Licytacja publiczna może odbywać się w formie elektronicznej (licytacja elektroniczna).
§ 2. Licytacja elektroniczna odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez:
1) jednostkę podległą lub nadzorowaną przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
2) podmiot wybrany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych.
§ 3. W przypadku licytacji elektronicznej organy egzekucyjne są uprawnione do przetwarzania danych osobowych zobowiązanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w § 2.
§ 4. W przypadku licytacji elektronicznej wadium składa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Koszt złożenia wadium za pośrednictwem systemu teleinformatycznego ponosi uczestnik licytacji elektronicznej.
§ 5. Cenę nabycia ruchomości uiszcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Koszt uiszczenia ceny za pośrednictwem systemu teleinformatycznego ponosi nabywca.
§ 6. Ruchomość nabyta w drodze licytacji elektronicznej może być doręczona nabywcy, na jego wniosek, za pośrednictwem wskazanego przez niego operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo innego podmiotu świadczącego usługi w zakresie doręczania ruchomości, jeżeli przed jej wydaniem nabywca uiści koszty doręczenia, w tym koszty przygotowania ruchomości do transportu oraz jej załadunku.
§ 7. W przypadku, o którym mowa w § 6, momentem odbioru ruchomości jest jej wydanie operatorowi pocztowemu albo innemu podmiotowi świadczącemu usługi w zakresie doręczania ruchomości.
§ 8. Do licytacji elektronicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 105a § 1, 2 i 4, art. 105b, art. 105c § 2, art. 105d § 3, art. 106 § 1 oraz art. 107 § 1, 2, 3 i 4.
§ 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
1) warunki udziału w licytacji elektronicznej,
2) dodatkowe elementy, jakie powinno zawierać obwieszczenie o licytacji elektronicznej oraz warunki publikacji tego obwieszczenia,
3) termin licytacji elektronicznej,
4) tryb i sposób prowadzenia licytacji elektronicznej,
5) termin zapłaty ceny,
6) warunki dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2, w tym otrzymania dostępu oraz jego wygaśnięcia
– mając na względzie zapewnienie sprawnej obsługi systemu teleinformatycznego, ochrony praw uczestników licytacji elektronicznej, sprawności i skuteczności egzekucji z ruchomości, bezpieczeństwa posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz dostępności systemu teleinformatycznego.

§ 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jednostkę podległą lub nadzorowaną wyznaczoną do prowadzenia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w § 2 pkt 1, lub podmiot wybrany w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, o którym mowa w § 2 pkt 2.”;

18) w art. 110z § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W sprawie skargi, o której mowa w § 1, postanowienie wydaje organ egzekucyjny.

§ 3. Na postanowienie organu egzekucyjnego oddalające skargę przysługuje zażalenie.”;

19) w art. 111h § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli nikt nie przystąpił do licytacji, a przedmiotem egzekucji jest spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, wierzyciel hipoteczny, inny niż naczelnik urzędu skarbowego, może przejąć to prawo za cenę nie niższą od trzech czwartych oszacowanej wartości nieruchomości. Wniosek o przejęcie należy zgłosić w terminie 7 dni od dnia licytacji.”;

20) w art. 111i § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli nikt nie przystąpił do drugiej licytacji, przejęcie nieruchomości na własność może nastąpić za cenę nie niższą od 70% wartości nieruchomości, przy czym prawo przejęcia przysługuje wierzycielowi egzekwującemu lub hipotecznemu, z wyjątkiem naczelnika urzędu skarbowego, oraz współwłaścicielowi.”;

21) w art. 115 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli przedmiotem egzekucji jest spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, wierzytelność spółdzielni mieszkaniowej z tytułu niewniesionego wkładu budowlanego związana z tym prawem zaspokaja się przed należnością zabezpieczoną hipotecznie na tym prawie.”;

22) w art. 156 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie imienia i nazwiska lub firmy zobowiązanego i jego adresu, a także NIP lub PESEL, jeżeli zobowiązany taki numer posiada.”;

23) w art. 163 w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 64c § 6a pkt 2 i § 7 stosuje się odpowiednio.”;

24) w art. 164 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu.”.

Art. 40. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553 i 788) w art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ podatkowy właściwy dla kontrolowanego w dniu zakończenia postępowania kontrolnego, reprezentujący Skarb Państwa, staje się wierzycielem obowiązków wynikających z decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1 i ust. 2.”.

Art. 41. W ustawie z dnia 28 lutego 1992 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego, prawa o wykroczeniach i o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 24, poz. 101) uchyla się art. 8.

Art. 42. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2012 r. poz. 1314, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 5:

1) w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uzupełniające: skróconą nazwę (firmę), wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej, dane kontaktowe, w przypadku osobowych spółek handlowych i podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców na zasadach określonych dla spółek osobowych – dane dotyczące poszczególnych współników, w tym ich identyfikatory podatkowe, oraz przewidywaną liczbę zatrudnionych.”;

2) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie identyfikacyjne podatników niebędących osobami fizycznymi zawiera: pełną i skróconą nazwę (firmę), formę organizacyjno-prawną, adres siedziby, numer identyfikacyjny REGON, organ rejestrowy lub ewidencyjny i numer nadany przez ten organ, wykaz rachunków bankowych, adresy miejsc prowadzenia działalności, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej, przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych oraz przewidywaną liczbę zatrudnionych, a ponadto.”;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 2, z 2014 r. poz. 1161 oraz z 2015 r. poz. 1224.

3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgłoszenie identyfikacyjne podatników będących osobami fizycznymi wykonujących działalność gospodarczą zawiera dane, o których mowa w ust. 2, nazwę (firmę), adres głównego miejsca wykonywania działalności gospodarczej, adresy dodatkowych miejsc wykonywania działalności, numer identyfikacyjny REGON, organ ewidencyjny, wykaz rachunków bankowych, adres miejsca przechowywania dokumentacji rachunkowej, przedmiot wykonywanej działalności określony według obowiązujących standardów klasyfikacyjnych oraz przewidywaną liczbę zatrudnionych.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 6q uchyla się ust. 3.

Art. 44. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹²⁾) użyte w art. 2 w pkt 8, w art. 27, w art. 30, w art. 31, w art. 187 w § 1, w art. 188 w § 1–5, w art. 190 w § 2, w art. 192 w § 2, w art. 193 w § 2 oraz w art. 195a w § 2 w różnych przypadkach wyrazy „urząd skarbowy” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego”.

Art. 45. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) podaniu lub deklaracji odwzorowanych cyfrowo – rozumie się przez to dokument elektroniczny będący kopią elektroniczną podania lub deklaracji, złożonych w jednostkach organizacyjnych administracji podatkowej w postaci innej niż elektroniczna, który został wprowadzony do systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych w sposób zapewniający niezaprzeczalność i integralność odwzorowanych danych.”;

2) w art. 13:

a) w § 2:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organ właściwy w sprawach interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14a § 1;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) organ właściwy w sprawach zmiany interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14b § 1;”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej jest organem podatkowym – jako organ właściwy w sprawach dotyczących wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego, o których mowa w art. 14b § 1.”;

3) w art. 14b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej, na wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, interpretację przepisów prawa podatkowego (interpretację indywidualną).”;

b) uchyla się § 6;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1593 oraz z 2015 r. poz. 87, 122 i 1045.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119, Nr 62, poz. 504, Nr 98, poz. 817, Nr 108, poz. 911, Nr 115, poz. 963, Nr 190, poz. 1475, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 34, poz. 191, Nr 40, poz. 227, Nr 125, poz. 842 i Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 39, poz. 201 i 202, Nr 112, poz. 654, Nr 129, poz. 734, Nr 185, poz. 1092, Nr 217, poz. 1280 i Nr 240, poz. 1431, z 2012 r. poz. 908, z 2013 r. poz. 628 i 1247, z 2014 r. poz. 287, 619 i 1707 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 431 i 541.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978 i 1197.

- 4) w art. 14c § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Interpretacja indywidualna wydana w formie dokumentu elektronicznego jest opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.”;
- 5) art. 14h otrzymuje brzmienie:
„Art. 14h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 126, art. 129, art. 135–137, art. 140, art. 165 § 3b, art. 165a, art. 168, art. 169 § 1–2, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.”;
- 6) w art. 15 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Właściwość rzeczowa i miejscowa jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadań i terytorialnego zasięgu działania organów podatkowych, określonych na podstawie odrębnych przepisów.”;
- 7) w art. 108:
- a) w § 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) dniem odstąpienia od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – w przypadku, o którym mowa w § 3a.”;
- b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:
„§ 3a. W razie odstąpienia od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przed orzeczeniem o odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości podatkowe podatnika lub płatnika z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 nie wymaga się uprzedniego wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego i decyzji, o której mowa w art. 53a.”;
- c) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna, odstąpiono od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych albo nie przystąpiono do egzekucji administracyjnej w wyniku uprawdopodobnienia przez organ egzekucyjny braku możliwości uzyskania w toku egzekucji administracyjnej kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne.”;
- 8) w art. 130:
- a) w § 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Pracownik urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszałkowskiego, izby skarbowej, Biura Krajowej Informacji Podatkowej, funkcjonariusz celny lub pracownik urzędu celnego, izby celnej, urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których.”;
- b) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika lub funkcjonariusza, odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celnego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby skarbowej, dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej, dyrektor izby celnej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczają innego pracownika lub funkcjonariusza do prowadzenia sprawy.”;
- 9) w art. 143 w § 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) pracownikom Biura Krajowej Informacji Podatkowej – przez dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.”;
- 10) po art. 144a dodaje się art. 144b w brzmieniu:
„Art. 144b. § 1. W przypadku pism wydanych w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które zostały podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, doręczenie może polegać na doręczeniu wydruku pisma uzyskanego z tego systemu odzwierciedlającego treść tego pisma, jeżeli strona nie wniosła o doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub nie wyraziła zgody na doręczanie pism w taki sposób.”;

§ 2. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, zawiera:

- 1) informację, że pismo zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych i podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która je podpisała;
- 2) identyfikator tego pisma, nadawany przez system teleinformatyczny ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

§ 3. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, może zawierać mechanicznie odtwarzany podpis osoby, która podpisała pismo.

§ 4. Wydruk pisma, o którym mowa w § 1, stanowi dowód tego, co zostało stwierdzone w piśmie wydanym w formie dokumentu elektronicznego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

- 11) w art. 159 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wezwanie powinno być podpisane przez pracownika organu podatkowego, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska służbowego, a jeżeli jest sporządzone w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.”;

- 12) po art. 181 dodaje się art. 181a w brzmieniu:

„Art. 181a. § 1. Podanie lub deklaracja odwzorowane cyfrowo są równoważne pod względem skutków prawnych podaniu i deklaracji złożonym w formie pisemnej.

§ 2. Przepis § 1 nie wyłącza możliwości przeprowadzenia dowodu przeciwko podaniu lub deklaracji odwzorowanym cyfrowo.

§ 3. Wydruk podania lub deklaracji odwzorowanych cyfrowo zawiera identyfikator tego podania lub deklaracji nadawany przez system teleinformatyczny ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

- 13) w art. 210 w § 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli decyzja została wydana w formie dokumentu elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.”;

- 14) w art. 217 w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) podpis osoby upoważnionej, z podaniem jej imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego, a jeżeli postanowienie zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.”;

- 15) w art. 221 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej.”;

- 16) w art. 282b w § 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podpis osoby upoważnionej do zawiadomienia, a jeżeli zawiadomienie zostało wydane w formie dokumentu elektronicznego – bezpieczny podpis elektroniczny weryfikowany za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu lub podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP.”;

- 17) w art. 294 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracownicy izb skarbowych oraz Biura Krajowej Informacji Podatkowej;”;

- 18) w art. 299 w § 3 po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) upoważnionemu przez wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę albo marszałka województwa kierownikowi jednostki organizacyjnej jednostki samorządu terytorialnego niemającej osobowości prawnej oraz upoważnionemu pracownikowi tej jednostki, do wykonywania w jego imieniu praw i obowiązków wierzyciela na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie niezbędnym do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego;

8b) upoważnionemu przez organ egzekucyjny kierownikowi jednostki organizacyjnej gminy niemającej osobowości prawnej oraz upoważnionemu pracownikowi tej jednostki, do działania w jego imieniu jako organ egzeku-

cyjny na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w zakresie niezbędnym do wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego;”.

Art. 46. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812 i 1255) w art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlegają Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Szef Służby Celnej, dyrektorzy izb skarbowych, dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej i naczelnicy urzędów skarbowych.”.

Art. 47. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.¹⁴⁾) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Zgłoszenie płatnika składek, zmianę danych w zgłoszeniu płatnika składek, zgłoszenie wyrejestrowania płatnika składek, zgłoszenie ubezpieczonego do ubezpieczeń społecznych, wyrejestrowanie ubezpieczonego z ubezpieczeń społecznych, deklaracje rozliczeniowe oraz imienne raporty miesięczne, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 5a i 5c, płatnik składek może w terminie określonym dla złożenia tych dokumentów przekazać bezpośrednio do Zakładu lub urzędu skarbowego, w którym jest prowadzone centrum obsługi. Dokumenty te urząd skarbowy nie później niż w następnym dniu roboczym, licząc od dnia wpływu tych dokumentów, przekazuje do Zakładu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, za datę złożenia dokumentów do Zakładu uważa się dzień złożenia tych dokumentów do urzędu skarbowego.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, przekazywane do urzędu skarbowego, w którym jest prowadzone centrum obsługi, są składane zgodnie z art. 47a ust. 2 i 3 w formie dokumentu pisemnego według ustalonego wzoru albo w formie wydruku z oprogramowania, o którym mowa w art. 47a ust. 1.”.

Art. 48. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53:

a) w § 37:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) naczelnik urzędu skarbowego;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) naczelnik urzędu celnego.”;

b) w § 39 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) miejscowo właściwy dyrektor izby celnej – w sprawach należących do właściwości naczelnika urzędu celnego;

2) miejscowo właściwy dyrektor izby skarbowej – w sprawach należących do właściwości naczelnika urzędu skarbowego, a jeżeli postępowanie przygotowawcze prowadzi inspektor kontroli skarbowej – Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej;”;

2) w art. 118:

a) w § 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) naczelnik urzędu skarbowego;”;

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) naczelnik urzędu celnego;”;

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W granicach koniecznych do zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, niezbędnych czynności procesowych w sprawach, o których mowa w art. 133 § 1 pkt 1, mogą dokonywać także upoważnieni przez naczelnika urzędu celnego funkcjonariusze celni pełniący służbę

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 689, 978, 1037, 1066, 1240 i 1268.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328 oraz z 2015 r. poz. 396.

w izbie celnej. Po dokonaniu tych czynności przekazuje się sprawę naczelnikowi urzędu celnego do dalszego prowadzenia, chyba że za wykroczenie skarbowe nałożono karę grzywny w drodze mandatu karnego.”;

3) w art. 133 w § 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) naczelnik urzędu celnego – w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 63–75c, art. 85–96 § 1, art. 106h i art. 107–111 § 1 oraz w sprawach ujawnionych w zakresie swojego działania przez naczelnika urzędu celnego z art. 106e, art. 106f i art. 106k, a także w sprawach w zakresie swojego działania z art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 60, art. 61, art. 76, art. 80, art. 83 oraz art. 84 § 1;
- 2) naczelnik urzędu skarbowego – w sprawach o pozostałe przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe;”;

4) w art. 150 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Czynności, o których mowa w art. 75 § 2 oraz art. 285 § 2 Kodeksu postępowania karnego, są dokonywane przez Policję, Straż Graniczną, Służbę Celną, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralne Biuro Antykorupcyjne lub Żandarmerię Wojskową, a gdy postępowanie przygotowawcze jest prowadzone przez inny niż naczelnik urzędu celnego finansowy organ postępowania przygotowawczego – przez Policję na żądanie tego organu.”;

5) w art. 179:

a) § 1–4 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Organem postępowania wykonawczego w zakresie wykonywania orzeczeń w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe jest także naczelnik urzędu celnego. Do decyzji tych organów stosuje się odpowiednio art. 7 Kodeksu karnego wykonawczego.

§ 2. Organem wykonującym zabezpieczenie majątkowe jest naczelnik urzędu skarbowego, chyba że kodeks stanowi inaczej.

§ 3. Zabezpieczenia majątkowego na towarach podlegających kontroli wykonywanej przez Służbę Celną, będących w dyspozycji naczelnika urzędu celnego, oraz na wartościach dewizowych lub krajowych środkach płatniczych podlegających kontroli dewizowej wykonywanej przez naczelnika urzędu celnego, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonych przez naczelnika urzędu celnego, dokonują te organy.

§ 4. Jeżeli zabezpieczenia majątkowego dokonał uprzednio naczelnik urzędu celnego, sąd kieruje orzeczenie do tego organu w celu wykonania w tej części.”;

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Kompetencje naczelnika urzędu celnego określone w § 1 i 3–5 może wykonywać także dyrektor izby celnej.”.

Art. 49. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.¹⁶⁾) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. § 1. Uprawnionym do poboru należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego, stanowiących dochód budżetu państwa, jest właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Uprawnionym do poboru należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego przez organy Inspekcji Transportu Drogowego jest Główny Inspektor Transportu Drogowego.

§ 3. Grzywna stanowi dochód budżetu państwa, a w przypadku gdy nałoży ją funkcjonariusz organu podległego władzom jednostki samorządu terytorialnego – stanowi dochód tej jednostki samorządu.

§ 4. Organem uprawnionym do:

- 1) zaopatrywania w formularze mandatu karnego oraz przydziału serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego jest minister właściwy do spraw wewnętrznych;
- 2) dystrybucji oraz rozliczania formularzy mandatu karnego, przydziału i rozliczania serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego jest odpowiednio:
 - a) właściwy miejscowo dyrektor izby skarbowej,
 - b) Główny Inspektor Transportu Drogowego – dla organów Inspekcji Transportu Drogowego.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 841 i 1186.

§ 5. Organy, o których mowa w § 4 pkt 2, zaopatrują nieodpłatnie organy uprawnione do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego w formularze mandatu karnego, z wyjątkiem podmiotów wskazanych w przepisach wydanych na podstawie § 14 pkt 2, które nabywają formularze mandatu karnego odpłatnie.

§ 6. Odpłatność za nabycie formularzy mandatu karnego obejmuje wyłącznie koszty ich wytworzenia i dystrybucji.

§ 7. Organy, o których mowa w § 4 pkt 2, oraz organ uprawniony do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego prowadzą ewidencję formularzy mandatu karnego oraz przydzielonych serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego.

§ 8. Organ uprawniony do poboru należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego prowadzi ewidencję tych grzywien, zgodnie z przepisami o rachunkowości.

§ 9. Organ uprawniony do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego współpracuje z organem, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. a, oraz organem uprawnionym do poboru należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań tych organów wynikających z niniejszego kodeksu, w tym poprzez udzielanie informacji w sprawach dotyczących odpowiednio formularzy mandatu karnego, przydzielonych serii i numerów mandatów generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego oraz nałożonych grzywien.

§ 10. Organ uprawniony do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, z wyjątkiem organów Inspekcji Transportu Drogowego, sporządza informację dotyczącą liczby otrzymanych i wykorzystanych formularzy mandatu karnego oraz liczby przydzielonych i wykorzystanych serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i przekazuje organowi, o którym mowa w § 4 pkt 2 lit. a.

§ 11. Organ uprawniony do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, stanowiących dochód budżetu państwa, z wyjątkiem organów Inspekcji Transportu Drogowego, sporządza informację dotyczącą danych objętych formularzem mandatu karnego oraz uiszczonych i nieuiszczonych grzywien i przekazuje ją za pośrednictwem systemu teleinformatycznego organowi, o którym mowa w § 1. Informacja stanowi dowód księgowy należności wynikających z grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego, bez konieczności zamieszczania podpisu wystawcy dowodu, o którym mowa w przepisach o rachunkowości.

§ 12. Ściąganie grzywiny nałożonej w drodze mandatu karnego następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową naczelnika urzędu skarbowego uprawnionego do poboru należności, o których mowa w § 1, uwzględniając sprawność i skuteczność czynności zmierzających do uregulowania należności.

§ 14. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób zaopatrywania, dystrybucji i rozliczania formularzy mandatu karnego oraz przydziału i rozliczania serii i numerów mandatów generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego,
- 2) podmioty, które nabywają formularze mandatu karnego odpłatnie,
- 3) tryb i szczegółowy zakres współpracy, o której mowa w § 9,
- 4) tryb i terminy przekazania oraz szczegółowy zakres informacji, o których mowa w § 10 i 11

– mając na względzie zapewnienie bezwzględnego ewidencjonowania, rozliczania i ściągania należności wynikających z grzywien, zapewnienie stałego i niezakłóconego dostępu organom uprawnionym do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego do odpowiedniej liczby formularzy mandatu karnego oraz serii i numerów mandatów karnych generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, a także niezwłocznego i prawidłowego rozliczania formularzy mandatu karnego oraz przydzielonych serii i numerów mandatów generowanych przez system teleinformatyczny.”.

Art. 50. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 56:

- 1) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:
„5) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt;
- 6) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069 oraz z 2015 r. poz. 978);

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 486, 805, 915 i 1310 oraz z 2015 r. poz. 211, 390 i 978.

- 7) zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych.”;
- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Kary pieniężne oraz grzywny, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4–7, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Transportu Drogowego.”.

Art. 51. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.¹⁸⁾) w art. 35 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. W sprawach:

- 1) w których sąd przedstawił zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości do rozstrzygnięcia składowi siedmiu sędziów,
- 2) w których sąd przedstawił pytanie prawne Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
- 3) skarg na pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach – pełnomocnikiem organu może być także funkcjonariusz lub pracownik jednostki organizacyjnej kierowanej przez organ nadrzędny.”.

Art. 52. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581 i 1240) w art. 77 po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:

„1b. Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, kierowane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mogą być w terminie określonym dla złożenia tych zgłoszeń składane do urzędu skarbowego, w którym jest prowadzone centrum obsługi. Zgłoszenia te urząd skarbowy nie później niż w następnym dniu roboczym, licząc od dnia wpływu tych dokumentów, przekazuje do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

1c. W przypadku, o którym mowa w ust. 1b, za datę złożenia zgłoszenia do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych uważa się dzień złożenia tego zgłoszenia do urzędu skarbowego.”.

Art. 53. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) Biurze Krajowej Informacji Podatkowej,”;
- 2) w art. 52 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:
„5) dyrektora izby skarbowej i jego zastępcy;
6) dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej i jego zastępcy;
7) naczelnika urzędu skarbowego.”;
- 3) w art. 54 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Obsadzenie stanowisk, o których mowa w art. 52 pkt 5–7, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. poz. 1269).”.

Art. 54. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 752, z późn. zm.²⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 24b dodaje się art. 24c w brzmieniu:
„Art. 24c. Deklaracje podatkowe, o których mowa w art. 21–22 i art. 24–24b, podatnik może złożyć w każdym urzędzie celnym lub urzędzie skarbowym, w którym jest prowadzone centrum obsługi. Deklaracje te podlegają niezwłocznemu przekazaniu właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.”;
- 2) w art. 78 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Do deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, przepis art. 24c stosuje się odpowiednio.”;
- 3) w art. 80 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Do deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 2 pkt 2, przepis art. 24c stosuje się odpowiednio.”;

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658, 1191 i 1224.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 211 i 1220.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1559, 1662 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 18, 211 i 978.

4) w art. 106 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, przepis art. 24c stosuje się odpowiednio.”.

Art. 55. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w drodze zarządzenia – zasady rachunkowości oraz plany kont dla organów podatkowych podległych Ministrowi Finansów, w zakresie poboru i rozliczenia podatków, opłat, wpłat z zysku przedsiębiorstw państwowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa oraz innych niepodatkowych należności budżetowych, do których poboru, ustalania lub określania są uprawnione organy podatkowe”;

2) w art. 42 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Jednostki sektora finansów publicznych mogą odstąpić od podejmowania w stosunku do zobowiązanego czynności zmierzających do wykonania zobowiązania, jeżeli zachodzą przesłanki odstąpienia przez te jednostki od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

3) w art. 60 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) należności z tytułu grzywien nałożonych w drodze mandatu karnego w postępowaniu w sprawach o wykroczenia oraz w postępowaniu w sprawach o wykroczenia skarbowe”;

4) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organami pierwszej instancji właściwymi do wydawania decyzji w odniesieniu do należności, o których mowa w art. 60, o ile odrębne ustawy nie stanowią inaczej, są:

- 1) w stosunku do należności budżetu państwa, z zastrzeżeniem pkt 3 – minister, wojewoda oraz inni dysponenti części budżetowych;
- 2) w stosunku do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6 – instytucje zarządzające, organ odpowiedzialny za wdrożenie instrumentu „Łącząc Europę”, instytucje pośredniczące lub wdrażające, będące jednostkami sektora finansów publicznych, jeżeli instytucja pośrednicząca lub wdrażająca posiada upoważnienie od instytucji zarządzającej lub organu odpowiedzialnego za wdrożenie projektów w ramach instrumentu „Łącząc Europę”, a w przypadku instytucji wdrażającej – od instytucji pośredniczącej;
- 3) w stosunku do należności, o których mowa w art. 60 pkt 6a, których pobór należy do właściwości tego organu – naczelnik urzędu skarbowego;
- 4) w stosunku do należności budżetów jednostek samorządu terytorialnego – wójt, burmistrz, prezydent miasta, starosta albo marszałek województwa.”;

b) w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) dyrektor izby skarbowej – od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez naczelnika urzędu skarbowego”;

Art. 56. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 990, z późn. zm.²²⁾) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) właściwość miejscową naczelników urzędów celnych oraz dyrektorów izb celnych do wykonywania zadań określonych w Kodeksie karnym skarbowym,
- 2) właściwość miejscową wyznaczonych naczelników urzędów celnych do prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawach o niektóre przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, określone w art. 133 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego

– mając na uwadze zapewnienie sprawnego wykonywania zadań Służby Celnej.”.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189 i 1190.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1217 i 1268.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i dostosowujące

Art. 57. 1. Tworzy się Biuro Krajowej Informacji Podatkowej.

2. W terminie 7 dni od dnia, o którym mowa w art. 77 pkt 3, minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze zarządzenia, powoła Pełnomocnika do spraw organizacji Biura Krajowej Informacji Podatkowej, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”, i określi zakres jego zadań.

3. Pełnomocnik podlega ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

4. Pełnomocnik wykonuje swoje zadania przy pomocy wyodrębnionej komórki organizacyjnej izby skarbowej wskazanej w zarządzeniu, o którym mowa w ust. 2.

Art. 58. Do czasu powołania dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej, nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, zadania dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej wykonuje Pełnomocnik.

Art. 59. 1. Pracownicy izb skarbowych zatrudnieni przed dniem wejścia w życie ustawy w Izbie Skarbowej w Bydgoszczy, Katowicach, Łodzi, Poznaniu i Warszawie, realizujący zadania w biurach Krajowej Informacji Podatkowej, stają się pracownikami Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

2. Pełnomocnik w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy jest obowiązany zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie ich stosunków pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.²³⁾) stosuje się odpowiednio.

Art. 60. Mienie Skarbu Państwa będące w dyspozycji izb skarbowych oraz nieruchomości znajdujące się w trwałym zarządzie izb skarbowych, użytkowane przez biura Krajowej Informacji Podatkowej w tych izbach skarbowych, stają się mieniem w dyspozycji oraz nieruchomościami w trwałym zarządzie Biura Krajowej Informacji Podatkowej.

Art. 61. Pracownicy zatrudnieni w izbach skarbowych, w przypadku wystąpienia przesłanek określonych w art. 79 ustawy zmienianej w art. 53 oraz określonych w art. 28 ust. 1, są obowiązani do złożenia, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy, pisemnej informacji, o której mowa w art. 28 ust. 2. Przepisy art. 28 ust. 2, 3 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 62. Akty powołania dyrektorów izb skarbowych i naczelników urzędów skarbowych pozostają w mocy.

Art. 63. Wicedyrektorzy izb skarbowych stają się zastępcami dyrektorów izb skarbowych, a akty ich powołania pozostają w mocy.

Art. 64. Do postępowań dotyczących naboru na stanowiska dyrektora izby skarbowej i naczelnika urzędu skarbowego, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 65. Legitymacje służbowe wydane pracownikom izby skarbowej przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność do czasu wydania nowych, jednak nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 66. 1. Tworzy się CRDP.

2. Dane w zakresie określonym w art. 15 ust. 3, objęte zbiorami danych prowadzonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, dyrektora izby skarbowej i naczelnika urzędu skarbowego, od dnia wejścia w życie ustawy stają się danymi CRDP.

Art. 67. Tworzy się Bazę Wiedzy Administracji Podatkowej.

Art. 68. Do postępowań wszczętych skargami lub wnioskami złożonymi przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 69. 1. W przypadku postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przez urząd skarbowy przed dniem wejścia w życie ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy wierzycielem staje się naczelnik urzędu skarbowego.

2. Czynności podjęte przez urzędy skarbowe w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, pozostają w mocy.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240 i 1268.

3. Do postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tytułu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się art. 66 § 4 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 70. 1. Do tytułu wykonawczego wystawionego przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy art. 27 § 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do zarządzenia zabezpieczenia wydanego przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy art. 156 § 1 ustawy zmienianej w art. 39, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 71. 1. W sprawach dotyczących wydawania interpretacji indywidualnych przepisów prawa podatkowego wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy organem właściwym staje się dyrektor Biura Krajowej Informacji Podatkowej, przy czym wszystkie już podjęte w tych sprawach czynności pozostają w mocy.

2. Właściwi dyrektorzy izb skarbowych przekazażą niezwłocznie dyrektorowi Biura Krajowej Informacji Podatkowej akta spraw, o których mowa w ust. 1.

Art. 72. Przepis art. 181a ustawy zmienianej w art. 45 stosuje się także do podań lub deklaracji złożonych w formie pisemnej przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 73. 1. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe wszczęte i niezakończone przez urzędy skarbowe lub urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego do dnia wejścia w życie ustawy przejmują do prowadzenia odpowiednio właściwi naczelnicy urzędów skarbowych lub naczelnicy urzędów celnych. Wszystkie podjęte czynności w postępowaniach w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe pozostają w mocy.

2. Zadania izb skarbowych i izb celnych pełniących funkcje organów nadrzędnych nad finansowymi organami postępowania przygotowawczego, w sprawach, o których mowa w ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy przejmują odpowiednio właściwi dyrektorzy izb skarbowych i dyrektorzy izb celnych.

Art. 74. 1. Pracownicy komórek organizacyjnych urzędów wojewódzkich, właściwych do obsługi spraw związanych z należnościami wynikającymi z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego, wskazani przez dyrektora generalnego urzędu wojewódzkiego zgodnie z ust. 5, stają się pracownikami właściwych miejscowo izb skarbowych odpowiednio z dniem 1 stycznia 2016 r., 1 stycznia 2017 r., 1 stycznia 2018 r. oraz 1 stycznia 2019 r.

2. W przypadku gdy nie jest możliwe zatrudnienie pracownika będącego członkiem korpusu służby cywilnej, przejętego w trybie określonym w ust. 1, na stanowisku o tej samej nazwie, na którym był zatrudniony w urzędzie wojewódzkim, pracownika tego zatrudnia się na stanowisku należącym do tej samej grupy stanowisk zgodnie z wykazem określonym w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 99 ustawy zmienianej w art. 53.

3. Przed przejściem pracownika, o którym mowa w ust. 1, będącego członkiem korpusu służby cywilnej, sporządza się ocenę okresową tego pracownika, jeżeli od dnia sporządzenia jego ostatniej oceny okresowej upłynęło więcej niż 6 miesięcy. W przypadku osób ocenianych po raz pierwszy, ocenę sporządza się, jeżeli okres podlegający ocenie jest dłuższy niż 6 miesięcy.

4. Dyrektor izby skarbowej w terminie do dnia 31 października 2015 r. zawiera porozumienie z właściwym miejscowo wojewodą określające liczbę pracowników, o których mowa w ust. 1, którzy staną się pracownikami właściwej miejscowo izby skarbowej w terminach określonych w ust. 1, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia sprawnej obsługi spraw związanych z poborem należności wynikających z grzywien nakładanych w drodze mandatu karnego oraz liczbę spraw mandatowych prowadzonych w urzędach wojewódzkich na podstawie mandatów nakładanych w roku kalendarzowym. Porozumienie może zawierać również postanowienia dotyczące przekazania właściwej miejscowo izbie skarbowej wyposażenia stanowisk pracy.

5. Dyrektor generalny urzędu wojewódzkiego, w terminie 14 dni przed odpowiednio dniem 1 stycznia 2016 r., 1 stycznia 2017 r., 1 stycznia 2018 r. oraz 1 stycznia 2019 r.:

- 1) informuje na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie zajądą w zakresie jego stosunku pracy;
- 2) przesyła do właściwego miejscowo dyrektora izby skarbowej wykaz pracowników, którzy staną się pracownikami izby skarbowej, zawierający:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) wykształcenie,
 - c) staż pracy,
 - d) status pracownika z podaniem stopnia służbowego w przypadku urzędnika służby cywilnej,

- e) stanowisko,
- f) składniki wynagrodzenia,
- g) doświadczenie zawodowe na stanowisku obejmującym zadania podlegające przekazaniu.

6. Dyrektor izby skarbowej w terminie 7 dni od dnia przejścia pracownika, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia na piśmie tego pracownika o zmianach, jakie nastąpiły w zakresie jego stosunku pracy. Przepisy art. 23¹ § 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 75. 1. Do spraw związanych z poborem należności wynikających z mandatów karnych, o których mowa w art. 100 ustawy zmienianej w art. 49, nałożonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do rozliczania bloczków mandatowych oraz serii i numerów mandatów generowanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego nabytych lub przydzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Rozdział 8

Przepisy końcowe

Art. 76. Traci moc ustawa z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578).

Art. 77. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 13, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.;
- 2) art. 14 ust. 7 i 8, art. 15, art. 18, art. 40, art. 47, art. 52, art. 54, art. 66 oraz art. 74 ust. 3–5, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2015 r.;
- 3) art. 57 ust. 2–4, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*